

ПОД ПОКРОВИТЕЉСТВОМ ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА АЛЕКСАНДРА I
КРАЉА ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ПЕВАЧКИ САВЕЗ И СА-
ВЕЗНО ЈЕВРЕЈСКО ПЕВАЧКО ДРУШТВО
У СКОПЈУ

42

К О Н Ц Е Р Т

У ДВОРАНИ НАР. УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
25. НОВЕМБРА 1933 ГОД.

Др. МИЛОЈЕВИЋ: ХАЈ СЛАВНО ЈЕ..

I ДЕО

1. Топаловић: Ој облаци
2. Крстић: Војвода Дејан
3. Мокрањац: X Ручкобет

II ДЕО

4. Гучо: Ал наарот бабел
псалм 137
5. Шијачки: Песме из
Куманова

6. Маринковић: Јадна мајка, са клавиром.

III ДЕО

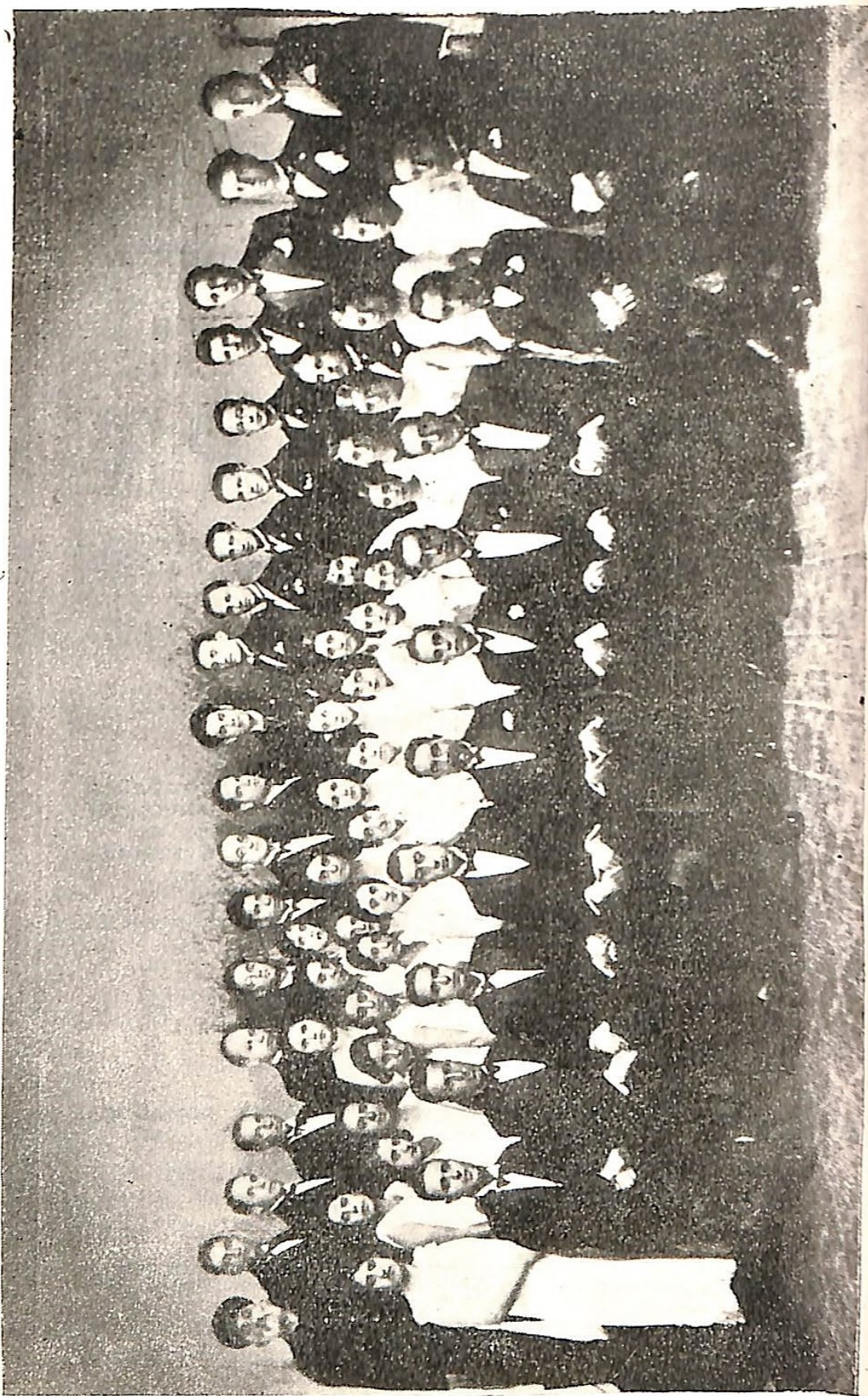
7. Бинички: Тетовке
8. а) Толингер: Rio de rosio
- б) Шијачки: Ноћ
9. Мокрањац: V Ручкобет

Диригент: СТ. МИЛ. ШИЈАЧКИ, друштвени хоровања.

ПОЧЕТАК ТАЧНО У 21 ЧАС

Штампарија „Јужна Србија“ — Скопје. Улица Краља Петра број 8

И д е о:

Палата Ратничког Дома, телефон 22-501.

ХАЈ СЛАВНО ЈЕ...

Др. Милојевић

мешовити хор

Ја сам јунак оног рода:
Крепке снаге, воље јаке,
Што се смелом диже душом,
К'о оро под облаке.

—
Ја сам синак оног рода,
Коме чело слава кити,
Ја сам синак који пева:
Хај, славно је Србин бити!

—
Ја сам синак оног рода,
Оног јата, оног крила,
Кога крепи песмом милом
Са Косова света Вила.

—
Ја сам синак оног рода,
Што се незна грому крити,
Ја сам синак који пева:
Хај, славно је Србин бити!

—
Ја сам синак оног рода,
Који крв и живот даје,
Али име, част и језик
Тек подло не продаје.

—
Ја сам синак дичног рода,
За који ћу крвцу лити,
Ја сам синак који пева
Хај, славно је Србин бити.

Алекса Шантић

1) ОЈ ОБЛАЦИ

М. Топаговић

мешовити хор

Ој! облаци мутна ока
Што на исток путујете,
Што и мене не узмете?
Ја сам дете са истока...

—
Ви бежите — куда које,
По пучини плавентила,
Тако беже жеље моје
Од недрага, до немила.

—
Мутна ваша недра крију
Воду, да нам поља плоде,
Ал' што моје очи лију
Од те воде јади роде...

—
Ваш гром бије у највеће,
А мој? — Од њег' вене цвеће-
Док ваш бијес буром траје,
Мој никада не престаје!

—
Ај'те облаци — ај'те ој!
Журно мили лака скока
Ај'те — ај'те прам истока,
На истоку дом је мој.

—
Носите му воде плодне,
Оросите њиве родне,
Упрљано крвљу тавно
Омите му лице славно.

—
Ал не нос'те грома свога,
Пуцали су громи тамо —
Но зефира ви тихога

Понесите њему само
 И још мили поздрав ој,
 Здраво да си роде мој!

Ст. Влад. Каћански

2) ВОЈВОДА ДЕЈАН

П. Ј. Крстић

мешовити хор

Дафинке мори,
 Јутрос по гори
 С бехара срма свејана
 Ветар похити
 Орли да кити
 На војводу ни Дејана.
 Бело мале
 Тргај леле
 По махале.

—
 Дафинке мори
 У соба — зори
 Небеса с огањ згрејана:
 Бомба проклета
 Фрлеше чета
 На војводу ни Дејана
 Бело мале,
 Тргај леле
 По махале.

—
 Дафинке мори,
 Срце изгори
 Низ Вардар снага сејана
 Потамне око,
 Што бе дубоко
 На војводу ни Дејана.
 Бело мале,
 Тргај леле
 По махале.

Милосав Јелић

3) X РУКОВЕТ

Ст. Ст. Мокрањац

мешовит хор

Биљана платно белаше,
 На охридските извори.
 Ми поминаха винари
 Винари Белограђани.
 Винари море Белограђани,
 Кротко терајте карванот
 Да не ми платно згазите,
 От ми је платно даровско.
 Биљано, момо убава,
 Ако ти платно згазиме,
 Со вино ќе го платиме.
 Винари море, Белограђани,
 Не ви го сакам виното
 Ток ви го сакам лудоно
 Што напред тера карванот,
 Што носи фесот над око
 Биљану гледа под око.

*

До три ми пушки пукнале;
 До три јунаци, леле, туго паднале;
 До три ми мајке, леле туго, плакале.

*

Динка двори мете, дробни солзи рони,
 Дробни солзи рони, танки прсти крши.
 Динка попова, Икономова.

*

Пушчи ме, мајколе мила
 До на двор да видим,
 Ми врви но лудо и младо,
 За него, мила мајко
 Ја сакам.

Никнало цвекје шарено,
 Во моминото пенџерче.
 Де него убава мома вардеше,
 Но кје го бекјар крадеше,
 Де гиди бекјар будала,
 Не знајеш, Фанче, да љубиш
 Сам знајеш цвекје да крадеш.

Песме са Охрида

4) АЛ НААРОТ БАВЕЛ...

Гуно

мешовити хор

Ал наарот Бавел, шам јашавну гам бахину
 бејохрену ет Цион.

Ал аравим бетоха талину киноротену.

Ки шам шеелуну шовену дивре шир ветола-
 лену симха, ширу лану мишир Цион.

Ех нашир ет шир Адонај ал адмат нехар?

Им ешкахех Јерушалајим, тишка јемини.

Тидбак лешони лехики им ло езкерехи им ло
 аале ет Јерушалајим ал рош симхати.

Зехор Адонај ливне Едом ет јом Јерушалајим,
 аомерим ару, ару ад ајесод ба.

Бат Бавел ашедуда, ашре шејешалем—лах
 ет гемулех шегамалт лану,

Ашре шејохез венипец ет олелајих ел асалах.

137 псалам Давидов

5) Песме из Куманова

Ст. Мил. Шијачки

мешовити хор

Море мома бега низ ливада,

Росна је ливада.

Море момче трчи с коњ по њума

И на мому дума:

Три пута дојдо, тебе те не најдо.
 Тики ти најдо: ладно одајче
 И у одајче меко постелъче.

*

Огрејала месечина,
 Дано, Данче месечина.
 У дворови Стојанови,
 Дано, Данче, Стојанови.
 У дворови Стојанови
 Дано, Данче, три тополе
 На тополе од три гнезда,
 Дано, Данче, до три гнезда.

*

Пошла мома на вода,
 С'с две стомне шарене,
 Оф, аман, аман!
 А по њума б ћарче,
 Па гу скрши стомниче
 Оф, аман, аман!
 Викна мома да плаче:
 Леле Боже, до Бога,
 Оф, аман, аман!

*

Лоза се вије, мома се ломи:
 „Прссти ми тате и мила мајко!“

*

Мери Тонче, сто драм алва,
 Сто драм алва, Тонче, бадемлија.
 Однеси је на момите,
 На момите, доњомалски.
 Ако праша: ко ја прсти,
 Ти да кажеш, од ергени.

*
 Женил се Бошко делија, леле,
 Поканил девет си сестри, леле,
 Десета сестра неканил, леле!

*
 Цвето мори, Цвето
 Цвето калушо.
 Цвета ми пије
 Љуте ракије.
 Љуте ракије,
 Ни бриге ју није.
 Што гу нема Цвета
 По двор да ми шета?!

Из позоришног комада
 „Ланче Кумановче“
 Василије Илић

6) ЈАДНА МАЈКА

Ј. Маринковић

мешовити хор са клавиром

Храни мајка до три сина,
 Три мелема туге своје,
 Међу браћом једна сеја,
 Њу ми зове очи моје!

—
 Ја каква је дивна Данка,
 Поносе се њоме браћа;
 А том браћом поноси се
 Босна, испод турског мача.

—
 Поносе се њоме браћа,
 Јер их сеја на бој жару; —
 Поноси се њиме Босна,
 Јер су српски осветори.

—
 А стара их мајка гледа,
 Њене сузе Бога моле:
 Сачувај ми Боже децу,
 Соколицу и соколе!

—
 Али туре, Гавран-ага,
 Већ три ноћи нема санка, —
 Силян плаче: Где си рају?
 Будан бунца: Где си Данка!

—
 Чету диже, чета лети,
 Пушка плану — ето боја!
 Скочи Данка иза санка:
 „Не дајет ме браћо моја!“

—
 Крв се лије, бој се бије,
 Бежи гавран, срам га хвата,
 Али Данка, тужна Данка,
 Нема више, до два брата...

—
 Друге ноћи туре скочи,
 Чету диже, чета лети —
 Цикну Данка, браћу виче:
 „Ево опет Гавран клети!“

—
 Крв се лије, бој се бије,
 Бежи Гавран срам га хвата,
 Али Данка, тужна Данка
 Има само једног брата.

—
 Треће ноћи туре скочи,
 Чету диже, крвне свате, —
 Цикну Данка, брата зове:
 „Ај, не дај ме драги брате!“

—

Крв се лије, бој се бије,
 Поноћ стрепи — аој јаде!
 Где си Данка, јадна т' мајка —
 И трећи ти братац паде!

—
 Гракну гавран, цуру хвата:
 „Сад си моја цуро крута.“
 Нисам твоја, змијо турска,
 Већ сам овог ножа љута“.

—
 Из срца јој крв појури,
 Мртва пада пред крвника,
 Последње јој речи биле:
 „Има л' где год осветника!“

—
 Све је пусто, све је немо,
 По бојишту мајка лута,
 Заплаче се по један пут,
 У смех гротне по сто пута.

—
 Док је нашла до три мача,
 Од три сина, три патника
 И четврти љута ножа, —
 Ћеринога вереника.

—
 По Србији тако хода,—
 Где год који камен ниче,
 Мач му даје, нож му пружа:
 „Ево, брате, осветниче“!

—
 „Ти зар ћутиш, српски сине!
 Зар већ нема срца жива“!—
 Камен ћути, ноћца стрепи —
 Нико јој се не одзива...

7) Песме из Јужне Србије

„ТЕТОВКЕ“

Ст. Ст. Бинички

МЕШОВИТИ ХО

Свите момчиња дојдова,
аман, аман!

Свите момчиља дојдова.

Васкино момче не дошло.

Викна ми Васка да плаче
аман, аман!

Викна ми Васка да плаче.

Не плачи Васко не жали.

Ако ти момче не дошло
аман, аман!

Ако ти момче не дошло;

Голем ти бакшиш пратило.

*

Се запали, аман, аман!

Се запали одојчето

Оф, аман! се запали одајчето

У одајче, аман, аман!

У одајче чекмеџето.

У чекмеџе, аман, аман!

У чекмеџе, тефтерите.

Оф аман, у чекмеџе тефтерите.

*

Што ми је мило и драго

На Струга дућан да имам;

Оф, леле, леле, севдале,

Умрев загинав, за тебе.

Срцето ми го, џанам изгоре.

На Струга дућан да имам,

На ђепенците да седам.

Оф, леле, леле, севдале и т. д.

На ђепенците да седам,
Струшките моми да гледам.
Оф, леле, леле севдале и т. д.

Народна

8) RIO DE ROSIO

Р. Толингер

мешовити хор

Корре рио, де росио,
Дебашо еста асентадо
Ун ерој енаморандо.
Мансево грасиозо канта.
Канта, тање мандолино.

—
Агуа фуерте, агуа навигавле,
Локе каваш ту ми прадо,
Прадо де розас
Конке седорма ми керидо амадо.

—
О ла гримас де росио!
Ке а кавиш мурмурар,
Де су кара линда роваш
Корладес и ермозура.

—
Корре рио комо и антес,
Ке но јоре ми керида.
Лос амантес ке се амен,
Ке се амен...

Мита Калић

9) НОЋ

Ст. Мил. Шијачки

мешовити хор

Ноћ. Кроз гране
паучину месец злати.
Кроз јаблане

шуми ноћ.
 Топла ноћ.
 Месечина страсна, појана
 блуди преко биље сана,
 а резблудни чезну сати
 и сањива трава дише,
 док свемиром ноћ се њише,
 и уз цветак сања цвет
 мир. То спава смртни свет.

Мирко Дамњановић

10) V РУКОВЕТ

Ст. Ст. Мокрањац

мешовити хор

Шта то миче кроз шибљиче
 Стој, Доро, стој добро!
 Стан' стан' стан', девојко душо моја,
 Стој, не бегај!

*

А што си се јано,
 Росом оросила?

*

Дал' је срна, јал' кошута
 Стој, Доро, стој добро!

*

Повела је Јела, два коња на воду:
 Једно братовога, друго војновога.
 Братовога коња мутном водом поји!
 Војновога коња бистром водом поји.

*

Мој се драги на пут спрема
 И пева;

Злато моје

И пева.

А ја јадна коња седлам

И плачем;

Сунце моје

И плачем.

*

Леле, Стано, мори, малка Стано мори,
 За Стана се Будим бије,
 Биле мори три године,
 Будим града мори безистена.
 Најмели се клети Турци,
 Па разбиле мори
 Будим града безистена.
 Заробиле малка Стана.

*

Ој за гором за зеленом,
 Нешто јасно подврисује
 Баш ко грло девојачко.
 Оде момче да обиђе
 Ал' девојче савезано,
 Танком жицом ибришима,
 Па се моли младом момку:
 „Ој одреши ме млад' јуначе,
 Ја ћу теби сеја бити“.
 Имам сеју и код куће.
 Ја ћу теби љуба бити.
 Одреши је младо момче,
 Одведе је белу двору.

*

Ој девојко душо моја.

*

Вишњицица род родила

*

Ће но стобом синоћ стаја.
Остаде ми сабља моја.

*

Нема вишњу ко да бере.
Хајде море, момичето,
Да играме, да певаме.
Как' ће лудо младо,
Да играме, да певаме?
Јоште несам кокошките
Нахранила, накрмила,
Ајд нахрани ги
Хајде море, момичето,
Да играме, да певаме!

Из моје домовине.
